

MIQUEL ROCA, CAP DE LLISTA DE CIU PER BARCELONA

«La política del govern socialista generarà un rebrot de l'atur»

Un recent article del setmanari nord-americà 'Time' ha alertat sobre una qüestió que comença a plantejar-se la comunitat internacional: ¿realment Barcelona està preparada per a organitzar un Jocs? Una pregunta que el secretari general de CiU ha respost amb una contundència inusual: demanant la dimissió de Pasqual Maragall al capdavant del COOB.

J. Ma. Pasqual

Senyor Miquel Roca, després que la inauguració de l'estadi Olímpic servís de detonant per a una intensa campanya d'acusacions contra el seu partit, vostè ha respost i acaba de demanar la dimissió al capdavant del COOB'92 ni més ni menys que de l'alcalde de Barcelona...

—Aquest no és un tema que a mi m'apassioni especialment perquè no crec que formi part de l'eix de la pròxima campanya electoral. Ara, he volgut assenyalar que si els Socialistes Catalans pretenen parlar-ne, en aquesta qüestió hi tenen un teulat de vidre impressionant, perquè el que realment està quedant com a conseqüència de la inauguració de l'estadi Olímpic és la imatge d'una pèssima organització i d'una mala gestió. Aquesta imatge que de vegades s'ha volgut donar de la solvència de gestió del socialisme, evidentment, en el cas de l'estadi de Montjuïc ha fet fallida.

Però repeteixo que és un tema en el qual no tinc cap especial interès a anar-hi insistint i m'agradaria més parlar-ne en positiu i amb l'esperança que la lliçó apresada ens serveixi a tots per a reconsiderar en profunditat l'organització dels Jocs Olímpics, des d'una certa humilitat de plantejaments.

—Si li sembla, un tema que sí que formarà part de l'eix de la pròxima campanya és el del model d'estat. A Convergència també se l'ha acusada de no tenir model d'estat...

—Aquesta és una pregunta que a Convergència fa molta gràcia, sobretot quan ens la formulen els socialistes. Perquè, clar, ¿quin és el model d'estat? ... el que resulta de la Constitució. El que no té sentit és que això ens ho demanin uns senyors que estan en el govern i que van signar la Cons-

titució. I que ara, en plena vigència de la Constitució diuen que hem d'anar cap al federalisme. És un plantejament un tant absurd.

Nosaltres estem bastant de tornada de les paraules buides de contingut. No crec en plantejaments federalistes ni en els de cap mena simplement perquè el nom tingui una música agradable. Hi ha un problema de continguts.

—¿I quin és el model d'estat que vostès proposen?

—Nosaltres volem aquell model que, respectant la nostra personalitat i la nostra identitat, ens permeti avançar en la pròpia construcció d'aquesta identitat; i que ens permeti fer-ho en un clima de generalització però no d'uniformització, en un clima de reconeixement dels mateixos drets a totes les altres comunitats, però sempre que això no comporti homogeneïtzació. Evidentment, hem d'establir un reconeixement d'Espanya com un estat plural, però que aquesta pluralitat reconegui precisament els fets diversos i les característiques diverses de cada comunitat, i singularment d'aquelles que per raó de la seva estructura cultural i històrica es configuren com nacions dins de l'estat.

—Fa pocs dies vostè va dir que quatre anys més de govern socialista constitueixen una amenaça objectiva per a l'autonomia de Catalunya i posen en qüestió el mandat constitucional de construir l'estat de les autonomies. ¿És només un discurs pronunciat en ambient pre-electoral o què vol dir més en concret?

—Vol dir precisament el que diu. Els socialistes, en no reconèixer aquesta realitat plurinacional, estan portant a terme una política autonòmica que en el fons el que qüestiona és la viabilitat de la nostra pròpia identitat. Jo ja vaig dir literalment en el Congrés dels Diputats —per tant no és doble llenguat-

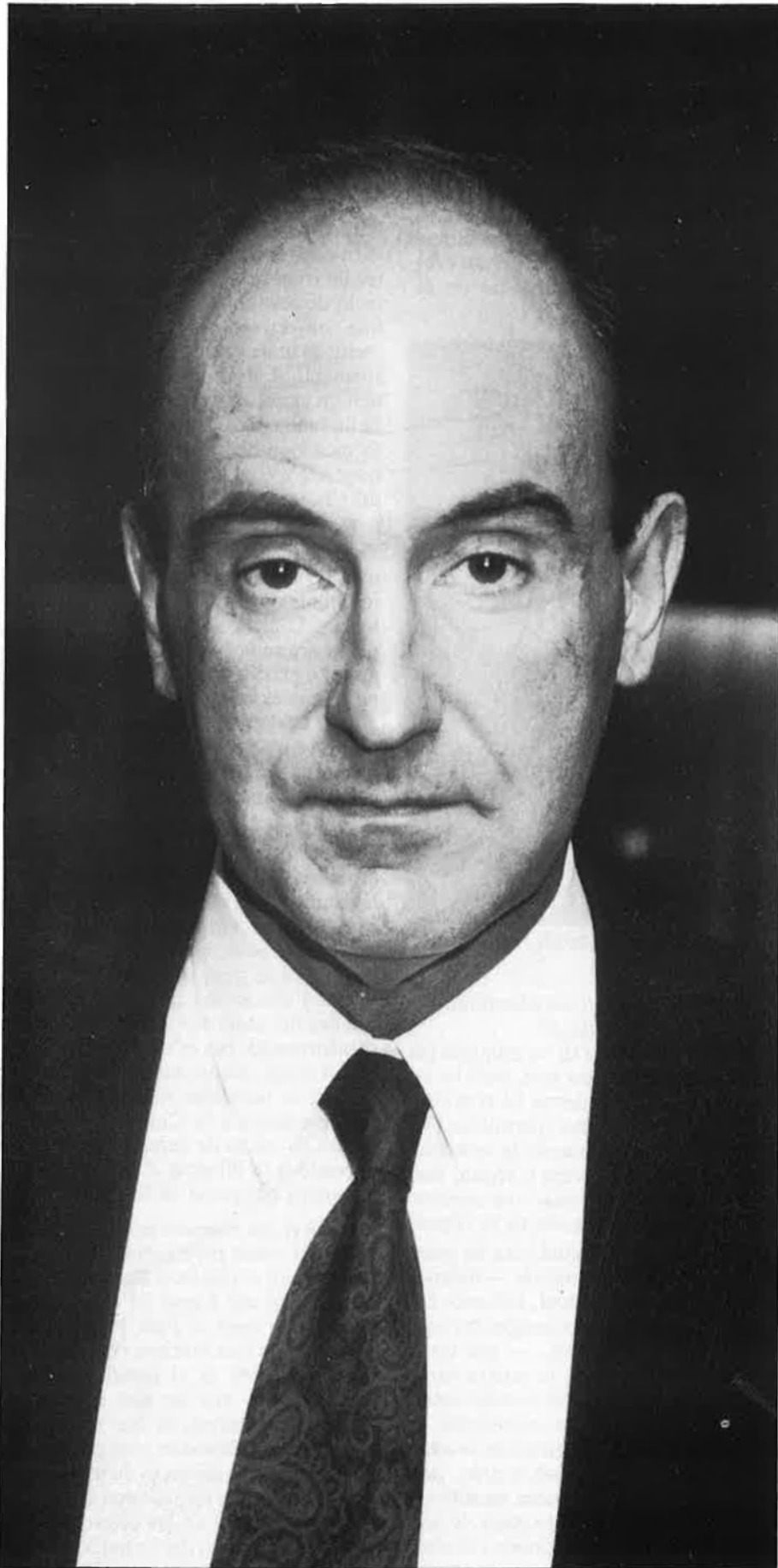
ge— que si els socialistes hi fossin a temps, ara, de fer de nou la Constitució, no farien l'estat de les autonomies. L'estat de les autonomies és una cosa que els fa nosa, els incomoda. Preferirien moure's en el marc de la descentralització administrativa, com a màxima hipòtesi. Per tant, quatre anys més de govern socialista en la línia de recuperació de competències i d'imposar un concepte cada vegada més centralista de l'acció de govern, és molt negatiu per a la construcció de l'estat de les autonomies.

—Permeti'm que insisteixi en un tema anterior. ¿No creu que la via federalista impulsada pels socialistes catalans pot ser una solució?

—En boca dels socialistes, la paraula federalisme no vol dir res. És com si ho diguessin a Mèxic, o a Veneçuela... El federalisme és un concepte molt ampli, amb moltes accepcions possibles dins de la doctrina política. A més, vull recordar que quan vam fer la Constitució, es va dir que havíem definit un estat quasi federal, per tant, ja estem movent-nos en el món del federalisme. El que passa és que també era federalisme la LOAPA, era el federalisme cooperatiu, segons deien. Per tant, no es tracta de loapes, es tracta de saber si tindrem més o menys diners, més o menys competències, més o menys possibilitats de portar a terme polítiques pròpies... això és en definitiva el que està en joc.

—¿Vostè és dur amb la política autonòmica del govern socialista i en salva la política econòmica?

—En absolut. Si es porta a terme la mateixa política fiscal socialista, que penalitza la inversió i penalitza l'estalvi, hi haurà menys inversió, consegüentment menys creació de llocs de treball i, atès el creixement vegetatiu que es produeix, es generarà un rebrot de l'atur. Concretament, en el tema de

«És una bestiesa dir que hem pactat la legalització del Canal 33 a canvi que TV3 no es veïés al País Valencià».

l'atur estem al damunt d'una certa ficció. Avui, 1989, hi ha set-cents mil desocupats més que l'any 1982. Una altra cosa és que en els darrers mesos, i singularment gràcies als llocs de treball creats a Catalunya, l'atur ha baixat a tot l'estat, però no ens trobem encara en els índexs en què ens trobàvem l'any 1982. Per tant, la continuïtat de la política econòmica socialista comportarà, primer, més dificultats per a les rendes modestes i el treball; segon, més dificultats per als agents econòmics empresarials de cara a millorar la seva competitivitat en l'exterior i, tercer, menys creació de llocs de treball. Això són lliçons d'economia molt elementals, que per més que els socialistes vulguin amagar, són l'origen de la dissolució del Congrés i la convocatòria anticipada de les eleccions.

—*¿Quin significat té la incorporació de Josep Maria Cullerell en el número 2 de la llista de CiU? ¿Ja no serà l'home de Convergència a l'Ajuntament de Barcelona? ¿Potser vostè s'ha buscat un substitut per si decideix abandonar el front de Madrid?*

—Josep Maria Cullerell, per servir més eficaçment el seu paper a l'alcaldia de Barcelona, se'n va allà on s'estan discutint les grans batalles de Barcelona. La qüestió del finançament de la capitalitat de Barcelona és una qüestió a resoldre a Madrid, o el finançament de les corporacions locals, que també s'haurà de discutir a nivell legislatiu, o el finançament dels Jocs Olímpics... Per tant, és un paper molt important el de Josep Maria Cullerell, integrant-se en la llista parlamentària de Madrid, justament com a complement per a millorar la seva acció a l'Ajuntament de Barcelona. Que no hi hagi més dubtes. Avui per avui el nostre candidat a l'Ajuntament de Barcelona és Josep Maria Cullerell. El que més endavant decideixi el partit, ja es veurà, segons el que calgui fer i el que convingui, però en qualsevol cas sempre serà escoltant la decisió personal que Josep Maria Cullerell vulgui prendre.

—*El nacionalisme de Convergència és qüestionat per la seva moderació des d'alguns sectors...*

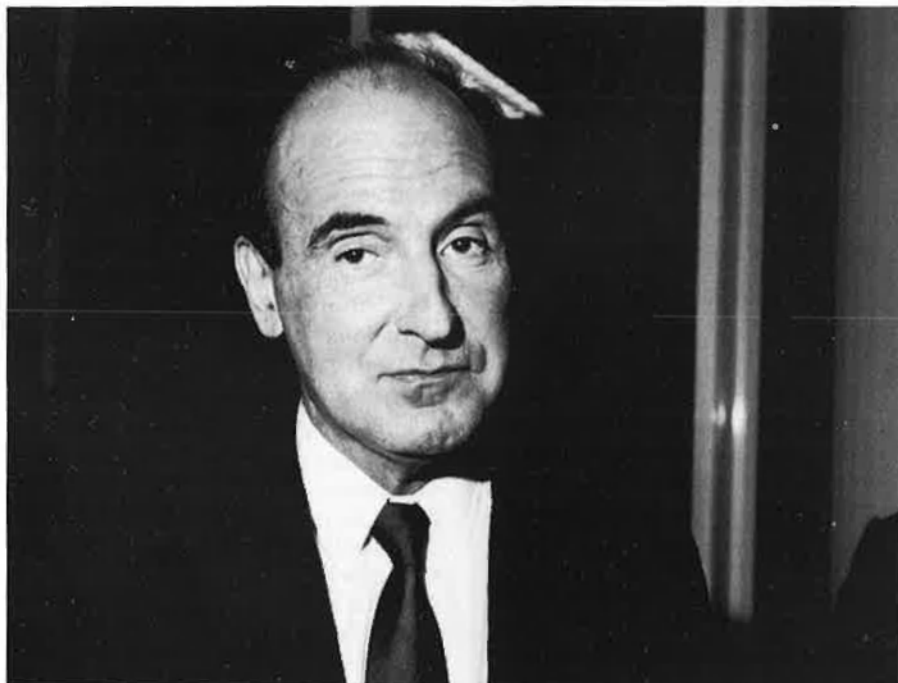
—*¡Ah, des d'alguns sectors!... perquè normalment el que ens diuen és que som tan radicals...*

—*Doncs per a aquells sectors concrets, ¿hi ha alguna raó per a considerar vot útil en unes eleccions al Congrés dels Diputats el vot a CiU?*

—Molt clar. Com a resultat d'aquestes eleccions, la salut del nacionalisme a Catalunya es mesurarà en funció del resultat de Convergència i Unió. Quan

els comentaristes de Televisió Espanyola o de la premsa a nivell d'estat o fins i tot dels Països Catalans vulguin explicar què n'ha resultat del nacionalisme català en aquestes eleccions, miraran els resultats de Convergència i Unió. I l'atac que s'està fent des de les files socialistes i des de la resta dels partits d'obediència espanyola contra nosaltres són atacs per a afeblir la base del nacionalisme. Per tant, pot haver-hi gent que pensi que el nostre és un nacionalisme moderat, i que de

tar una alternativa de progrés, de llibertat, de modernitat i de catalanitat, és el vot que se'ns pot donar a nosaltres. I penso que certs símptomes de nerviosisme i la manera en què ens estan atacant darrerament, deuen voler dir que no ho veuen tan clar. No ens haurien d'atacar tant si estiguessin molt tranquils. Els atacs que darrerament ens estan fent són una manifestació clara que les tendències estan evolucionant en un sentit que no els és favorable.

«Si els socialistes fossin a temps de fer de nou la Constitució, no farien l'estat de les autonomies».

vegades no estan d'acord amb la nostra manera d'actuar, ho accepto, però precisament per tot el que està passant, crec que haurien de convenir amb mi que en aquesta ocasió el vot útil des d'una perspectiva nacionalista som nosaltres. Això no menystreu altres opcions nacionalistes, però és evident que els seus resultats no tindran en la lectura que es faci a Madrid i al conjunt de l'estat el valor de termòmetre de la salut del nacionalisme català.

—Suposo que els sondejos de què vostè disposa li diuen que el Partit Socialista està millor situat en la graella de sortida que Convergència i Unió.

—Aparentment ells estan més ben col·locats que nosaltres. Primer perquè van guanyar l'any 1986 i, segon, perquè segons tots els indicis, tenen unes grans possibilitats de guanyar. Precisament per això nosaltres som més vot útil, des d'una perspectiva nacionalista i des d'una d'oposició al socialisme. Avui per avui, el vot que pot represen-

—¿Vostè desqualifica absolutament tota la gestió socialista?

—Crec que el PSOE va administrar bé el sanejament econòmic, però ha estat incapaç d'administrar bé el creixement econòmic. Primer, perquè no l'ha sabut fer compatible amb un sentit social de l'acció de govern i, segon, perquè no li ha sabut donar una característica estable sostinguda i a la vegada equilibrada, amb la qual cosa ha generat profunds desequilibris —balança comercial, política fiscal, inflació, balança de pagaments de compte corrent, cotització de la pesseta...— que estan perjudicant greument la nostra capacitat de competir en el mercat internacional. L'economia espanyola ha baixat punts en el rànquing de la competitivitat europea. Això és greu, perquè s'ha baixat justament en allò on més necessitat hi havia de pujar. Si ara, amb una dimensió econòmica europea, ens resulta que som menys competitius i que cada dia importem més en compte d'exportar, això de cara als

pròxims anys és molt delicat des d'una perspectiva d'assegurar un benestar social al conjunt dels ciutadans de l'estat.

—Hi ha un tema obligat que vostè ha de respondre a EL TEMPS, TV3 al País Valencià.

—Ja ho he dit molt clar. Segurament la finalitat que inspira la decisió del govern central deu estar basada en aspectes de frenar el que pot ser una vinculació de comunitat lingüística, però el que objectivament és, fonamentalment, és una agressió a la llibertat d'informació. Els ciutadans valencians tenen un canal menys del que tenien fins fa un temps, sense que existeixi cap raó tècnica que ho justifiqui, perquè donant a TVV una altra freqüència això no s'hauria produït.

Estem absolutament disposats que la Televisió Valenciana es vegi a Catalunya, i ens agradaria molt que es pogués mantenir que TV3 es veiés al País Valencià. D'altra banda, la reciprocitat no és argument, és un absurd perquè aquí no existia una Televisió Valenciana que ja es veiés, però malgrat tot, si aquest és el cas, estem disposats que es pugui veure per tal de mantenir aquest enriquitment de la llibertat d'informació dels ciutadans.

Nosaltres ajudarem els ciutadans valencians que ho vulguin a col·laborar en la seva acció, i dins de la pròxima legislatura una de les primeres accions que pensem emprendre és arreglar aquesta qüestió, bé des d'una acció de govern en la qual puguem participar, bé des d'una acció parlamentària. Sempre des del punt de vista de la llibertat d'informació. No es tracta que de nou pugui ningú ressuscitar els vells fantasmes de si nosaltres volem o no tenir més presència a la Comunitat Valenciana. Es tracta de defensar-nos d'una agressió a la llibertat d'informació. I la nostra obligació és fer-ho.

—En el seu moment es va dir que havia estat vostè precisament qui havia pactat amb el ministre Barrionuevo la legalització del Canal 33 a canvi que TV3 no es veiés al País Valencià.

—Això és una bestiesa i el testimoni més important és el mateix ministre Barrionuevo. No és que haguéssim pactat o no pactat, és que ni el tema no va sortir. Mai no en vam parlar. No va haver-hi cap mena ni de menció, ni d'insinuació. Va ser un tema que no va sortir en absolut en les converses que vam tenir pel tema del Canal 33. És absolutament una bestiesa dir-ho, i els que ho han dit sabien que deien una mentida. □